

De lleis i exèrcits

Escrivia Maquiavel a *El Príncep* que el fonament dels estats eren les bones lleis i els bons exèrcits, i que allà on no existien les primeres es feia imprescindible la presència dels segons. I és que, reconegudes ja formalment les televisions de proximitat a Catalunya, amb l'atorgament de les concessions i llicències als consorcis públics i als operadors privats, es fa necessari recordar que, malgrat que el sector ha sobreviscut un marc legal hostil, els veritables objectius estan encara per assolir. I el triomf requereix d'un bon exèrcit propi o auxiliar, però no mercenari, ja que, també segons Maquiavel, si hom funda el seu estat sobre milícies mercenàries mai es trobarà ni ferm ni segur.

No cal estendre's massa a recordar que la televisió local a Catalunya s'ha construït sobre la base de la cooperació entre el sector públic i el privat, consolidant-se mitjançant el suport de les estructures o xarxes de serveis del sector públic local a aquelles televisions referents en el seu territori i amb vocació de servei. Però les regles del joc han canviat des de l'inici del procés concessional i especialment amb l'entrada en vigor de la Llei de la Comunicació Audiovisual de Catalunya (ara pendent del Constitucional), una norma que separa el sector en dos blocs (públics i privats), que imposa unes obligacions de programació i producció difícils de complir si no es disposa dels recursos econòmics necessaris i que, a més d'incloure una fortíssima competència per l'audiència i la publicitat (i en el cas de les TV públiques, per la capacitat de decisió en el si dels consorcis gestors), requereix alhora d'una entesa permanent entre actors que, políticament o empresarialment, competeixen en el si de cada demarcació. Per tant, amb contradiccions importants i dificultats manifestes, sobre les quals el CAC i el Govern tenen molt a dir (i se'ls hi exigeix), el sector s'enfronta a un model comunicatiu tan singular com difícilment viable sense el suport de les estructures de serveis. I és aquí on Comunicàlia i la Xarxa de Televisions Locals (XTVL) volen acompanyar el sector.

La XTVL, gestionada per la Xarxa Audiovisual Local (XAL) i impulsada per la Diputació de Barcelona, és una estructura de suport a la televisió de proximitat que s'ha demostrat sòlida al llarg dels anys, i que ha evolucionat –i ho vol continuar fent– de la mà del sector. No per damunt d'aquest, però sí al capdavant, com ho ha fet fins ara. I, més enllà de les paraules, els fets ho avalen: promovent dinàmiques de treball i

d'organització multilaterals; posant la informació i els continguts locals en primera línia; aplicant la tecnologia en els sistemes de distribució i contribució; impulsant la indústria audiovisual local, amb televisions o productores de petita o mitjana dimensió assentades en el territori. Modernitzant, en definitiva, el llenguatge audiovisual i comercial de la televisió de proximitat, amb especial cura pel foment i la promoció d'un sector audiovisual català de qualitat i de servei, al mateix temps que viable.

En un nou context en el qual es perfilen diversos models de televisió, la XTVL està en disposició de contribuir globalment en la proporció adequada. Però amb el deure, com a entitat pública, a predominar un model sobre d'altres, l'aposta és, com hem dit, per la proximitat i servei. Altres models poden ser de qualitat i tan legítims com el que defensa la XAL, però amb altres preocupacions i interessos, que menyspreen el territori, la proximitat i la capacitat de servei a l'espectador, entès aquest com a ciutadà i no com a unitat econòmica.

En un entorn de mitjans preocupat amb el mateix estil de comunicació, la XAL posa recursos i esforços a favor d'un model de televisió de qualitat i servei, arrelada al territori i a les persones. Amb una forma d'entendre el fet local com a fenomen singular però no autàrquic, que passa per la suma d'esforços individuals i col·lectius i la seva projecció arreu. Un model permanentment bidireccional que, en definitiva, implica el territori ja de bon principi i no pas al final de la cadena de valor. I cal enfortir el model. La XTVL hi és per ajudar a fer-ho. Però s'ha de fer entre tots: cal concretar voluntats i implicació amb aquest projecte de la televisió de proximitat i servei.

Félix Ortega

Gerent de la Xarxa Audiovisual Local/
Xarxa de Televisions Locals

Amb contradiccions importants i dificultats manifestes, sobre les quals el CAC i el Govern tenen molt a dir (i se'ls hi exigeix), el sector de la televisió local s'enfronta a un model comunicatiu tan singular com difícilment viable sense el suport de les estructures de serveis com Comunicàlia i la Xarxa de Televisions Locals